

ת"ד 2134/06/17 - מוחמד עאסלה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 2134-06-17 מדינת ישראל נ' עאסלה
תיק חיצוני: 140971/2017

בפני	כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
המבקש	מוחמד עאסלה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 15.11.17.

בבקשה נטען כי המבקש לא קיבל את ההזמנה לדין, לא חתם על אישור מסירה כלשהו ולא ידע על מועד הדיון. אישור המסירה, נטען, חזר כ"לא נדרש". למבקש אין תיבת דואר בעראבה, וכן לא הודבקה על דלת ביתו הודעה כלשהי. המבקש מודה כי הוא אשם בתאונה אך לא נגרם לכלי הרכב המעורבים ולמי מהנהגים נזק כלשהו.

נוכח האמור והראיות המצויות בידי המבקש - שיש בכוחן להביא לביטול כתב האישום נגדו, התבקש ביהמ"ש לתן למבקש את יומו בביהמ"ש.

המשיבה ביקשה לדחות הבקשה בציינה כי המבקש זומן כדין, כעולה מפרוטוקול הדיון. המבקש טוען כי אישור המסירה חזר כ"לא נדרש", שזוהי מסירה כדין.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א)2 נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

עמוד 1

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....
(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאנו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש ייעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

לענייננו, אישור המסירה של ההזמנה לדין חזר כ"לא נדרש", שזוהי מסירה כדין, ולפיכך, דין טענתו של המבקש כי לא קיבל את ההזמנה לדין להידחות.

בנסיבות העניין אני קובעת כי למבקש לא נגרם עיוות דין עם מתן פסה"ד. תכליתו של סעיף 240 לחסד"פ, כפי שציין ביהמ"ש בעניין רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, הינה ייעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: על הנאשם לדעת שאי-התייצבותו כמזה כהודאה.

לעניין העונש - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי ציות לתמרור 303 והתנהגות הגורמת נזק. העונש שהוטל עליו: פסילה לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי לשלושה חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,200 ₪.

נציין כי בהתאם לס' 38(2) לפקודה, על המבקש אשר הורשע בגין תקנה 22(א) לתקנות, חלה חובה של פסילת רישיון

למשך מינימום של 3 חודשים.

נוכח האמור בנסיבות בהן הורשע המבקש הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יוותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשע"ח, 12 דצמבר 2017, בהעדר
הצדדים.